

पालकांनी मुलांना झेपतील एवढ्याच अपेक्षा ठेवाव्यात

तुक्त्याच नीट / जेर्सी परीक्षा आटोपल्यात. लवकरच निकाल हाती येतिलही. मुलांपेक्षा पालकांमध्येच बेचैनी जास्त पहावयास मिळत आहे. प्रत्येक पालकांनी आन्सरशीट वरुन आपल्या पाल्याचा स्कोअर चेक करून पाहिल्यानंतर पुढील पैशा-पाण्याच्या नियोजनाला सुरवात देखिल केलेली आहे. प्रत्येकच पालकांना विशेषत ज्यांच्या मुलांचे स्कोअर मनासारखे येतील अशी अपेक्षा केलेली आहे त्यांच्या पाल्याचे स्कोअर कदाचित निराश करू शकतात. ज्याला एम बी बी एस ची आशा आहे त्याला बीडीएस किंवा बीएमएस वर समाधान मानावे लागू शकते किंवा ज्यांना आयआयटी ची आशा आहे त्यांना इतर ऑटोनॉर्मस किंवा रेप्यूटेड इंजिनिअरिंग कॉलेजेस वरच समाधान मानावे लागू शकते. यापलीकडे थोडाफार स्कोअर हुक्कला तर रिपिटची तयारी सुद्धा ठेवावी लागते. आणि या सर्व गोटी पार पडेपर्यंत पालकांना आपल्या मुलांकर विनाकारण कशाही प्रकारचा ताण पेणार नाही याची काळजी घेण्याची फार मोठी जबाबदारी असते. ही जबाबदारी पालक म्हणून जर व्यवस्थित सांभाळता आली नाही तर आपल्या पाल्याचे भविष्य अस्थिर करण्यासाठी सुद्धा आपणच जबाबदार रहाणार आहोत हे सत्य स्विकारण्याची तयारी ठेवावला हवी.

प्रत्येक पालकांना आपल्या अन्यायच होऊ शकतो. एखाद्या पाल्याच्या भविष्याची विंता पालकाला माझा मुलगा किंवा मुलगी एम्बीबीएस ला सिलेक्ट इकडे गेला, त्याचा तिकडे गेला क्वाही अस वाट असेल तर तर माझाही इकडे गेलाच त्यात काही नवल नाहीच. पालकाची मुलांच्या शिक्षणाच्या दिशा

पैसा लावण्याची तयारी असूनच उपयोग नसतो तर आपल्या मुलांच्या मनात नेमकं कशात करीअर करण्याची इच्छा आहे याकडे दुर्लक्षकरून पालकांनीच मुलांच्या शिक्षणाच्या दिशा

ठरवणं हे कधीकधी मुलांच्या जीवावर बेतल्याच्या अनेक घटना आपण वर्तमान पत्रात वाचत असतोच. जिथे माझ्या मुलांनी हेच केले पाहिजे हा अद्भुत पालककडून केला जातो तिथे मुलं मन मारून बापाच्या इच्छेसाठी प्रयत्न करतात ही पण त्याच्या मनाल्या इच्छा त्याला माराच्या लगतात. अर्धवट मनाने

बापाच्या इच्छा पूर्ण करण्यासाठी निघालेली मुलं त्यांच्या प्रयत्नात यशस्वी होण्याचे प्रमाण फार कमी आहे. उलट अभ्यासात जेमतेम असणाऱ्या मुलांना त्यांच्या आवडी नुसार घेतात. त्यातही यशस्वी

जर पुढे जाण्याची संधीमिळाली तर ९५टक्के वाला आयुष्यात सफल झालेला पहावयास मिळतो. आज ११ वी १२ वी साठी नीट / जेर्सी परीक्षाची तयारी करता यावी म्हणून पालक याच दोन वर्षात चार ते पाच लाखाचा खर्च करतात. चांगल्या रेप्यूटेट इन्टीट्यूट मध्ये आपल्या पाल्याना प्रवेश मिळवून देतात. या संस्था पक्क्या व्यावसायिक असल्यामुळे एकाच बॅचमध्ये चारचारशे विद्यार्थ्यांना अक्षरश: घावरतात. रिजल्ट हाती आल्यावर मुळं बालां तोड साखियाची हिमत करू शकत नाही. जी १० टक्के मुलं यशस्वी होतात त्या मुलांना सैल्यूट आहे. पण उरलेली ९० टक्के मुलं ही अपेक्षांमध्ये न उतरल्यामुळे पालकांना परत

रिपीट चा विचार किंवा मिळालं त्यात समाधान यापैकी एकाची निवड करावी लागते. मुलांच्या अपयशानंतरच खरी पालकांची परीक्षा असते. अशा ९० टक्के मुलांबाबत निर्णय घेत असतांना पालक आणि मुलांमध्ये मैत्रीपूर्ण संवाद घडून येण गरजेच असते.

हा सवाद घडून आला तरच तशाही परिस्थितीत मुलांना त्यांचा मार्ग व्यवस्थित निवडता येऊ शकतो. फक्त पालकांनी एखादा गोटीचा अद्भुत सोडून मुलांशी मैत्री करण्याची गरज आहे. आपल्या मुलांना स्वतःचा अपेक्षांच्या ओझायाची दाबून टाकून नका. इतरही बरेच क्षेत्र करिअरसाठी वाट बघताहेत. सर्व औंशांन्स खुले असूद्या.

बैल पोळा व तान्हा पोळा निमित्त टिप्पलेले छायाचित्र

विद्यापीठात पुस्तकी ज्ञानापेक्षा प्रॅक्टिकल नॉलेज महत्वाचे : डॉ. सागर वड्हे

भद्रावती / प्रतिनिधि

गांडगाना विद्यापीठात येणाऱ्या चंद्रपूर आणि गडविरोली जिल्यात आदिवासी बहुल क्षेत्र असल्यामुळे येतील खेळाडूमध्ये स्पॉर्टचे मैर्चरल जिन्स आहेत. आणि मी अंथर्योगिक सर्जन आणि स्पॉर्ट्स सायन्स या विभागांमध्ये तज्ज्ञ डॉक्टर असल्यामुळे करण्यासाठी प्राविण्यापूर्ण असायला विद्यापीठांमध्ये रिसर्च सेटर असायल पाहिजे. जिथे भरतातील ग्रंथालय विभागप्रमुख डॉ. सुधीर आष्टुनकर, कनिष्ठ महाविद्यालयाची प्रा. नरेंद्र लंबट विराजामान होते पुढे बोलताना डॉ. वड्हे म्हणाले की प्रत्येक विद्यापीठांमध्ये रिसर्च सेटर असायल पाहिजे. आपले रिसर्च करून तेथील

ग्रंथालय विभागप्रमुख डॉ. सुधीर आष्टुनकर, कनिष्ठ महाविद्यालयाची प्रा. नरेंद्र लंबट विराजामान होते पुढे बोलताना डॉ. वड्हे म्हणाले की प्रत्येक विद्यापीठांमध्ये रिसर्च सेटर असायल पाहिजे. जिथे भरतातील

विद्यार्थ्यांना रिसर्च कामात उपयोगी अणून पुढे नोकरीच्या संभी प्राप्त होतील तसेच स्किल लेब त्यार किंवा एज्युकेशन दिले तर त्यांना नोकर्या मिळाल्याच्या संभी मोठ्या प्रमाणावर उपलब्ध होतील. विद्यार्थ्यांना प्रॅक्टिकल नॉलेज दिल्यामुळे प्रसरकी ज्ञानापेक्षा जास्त उपयोगी पडल असे विचार व्यक्त करॅ. या कार्यक्रमाचे संचालन आणि आभारप्रदर्शन इंग्रजी विभागातील प्रा. मोहित सावे यांनी केले.

विद्यार्थ्यांना रिसर्च कामात उपयोगी अणून पुढे नोकरीच्या संभी प्राप्त होतील तसेच स्किल लेब त्यार किंवा एज्युकेशन दिले तर त्यांना नोकर्या मिळाल्याच्या संभी मोठ्या प्रमाणावर उपलब्ध होतील. विद्यार्थ्यांना प्रॅक्टिकल नॉलेज दिल्यामुळे प्रसरकी ज्ञानापेक्षा जास्त उपयोगी पडल असे विचार व्यक्त करॅ. या कार्यक्रमाचे संचालन आणि आभारप्रदर्शन इंग्रजी विभागातील प्रा. मोहित सावे यांनी केले.

यावेळी मंचावर वाणिज्य आपले रिसर्च करून तेथील

विद्यार्थ्यांना रिसर्च कामात उपयोगी अणून पुढे नोकरीच्या संभी प्राप्त होतील तसेच स्किल लेब त्यार किंवा एज्युकेशन दिले तर त्यांना नोकर्या मिळाल्याच्या संभी मोठ्या प्रमाणावर उपलब्ध होतील. विद्यार्थ्यांना प्रॅक्टिकल नॉलेज दिल्यामुळे प्रसरकी ज्ञानापेक्षा जास्त उपयोगी पडल असे विचार व्यक्त करॅ. या कार्यक्रमाचे संचालन आणि आभारप्रदर्शन इंग्रजी विभागातील प्रा. मोहित सावे यांनी केले.

विद्यार्थ्यांना रिसर्च कामात उपयोगी अणून पुढे नोकरीच्या संभी प्राप्त होतील तसेच स्किल लेब त्यार किंवा एज्युकेशन दिले तर त्यांना नोकर्या मिळाल्याच्या संभी मोठ्या प्रमाणावर उपलब्ध होतील. विद्यार्थ्यांना प्रॅक्टिकल नॉलेज दिल्यामुळे प्रसरकी ज्ञानापेक्षा जास्त उपयोगी पडल असे विचार व्यक्त करॅ. या कार्यक्रमाचे संचालन आणि आभारप्रदर्शन इंग्रजी विभागातील प्रा. मोहित सावे यांनी केले.

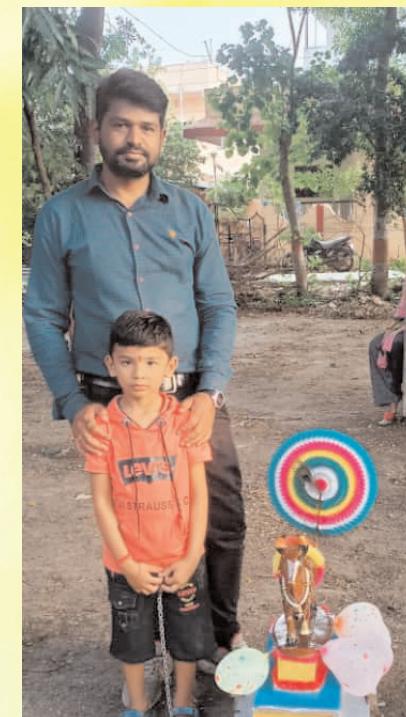
विद्यार्थ्यांना रिसर्च कामात उपयोगी अणून पुढे नोकरीच्या संभी प्राप्त होतील तसेच स्किल लेब त्यार किंवा एज्युकेशन दिले तर त्यांना नोकर्या मिळाल्याच्या संभी मोठ्या प्रमाणावर उपलब्ध होतील. विद्यार्थ्यांना प्रॅक्टिकल नॉलेज दिल्यामुळे प्रसरकी ज्ञानापेक्षा जास्त उपयोगी पडल असे विचार व्यक्त करॅ. या कार्यक्रमाचे संचालन आणि आभारप्रदर्शन इंग्रजी विभागातील प्रा. मोहित सावे यांनी केले.

विद्यार्थ्यांना रिसर्च कामात उपयोगी अणून पुढे नोकरीच्या संभी प्राप्त होतील तसेच स्किल लेब त्यार किंवा एज्युकेशन दिले तर त्यांना नोकर्या मिळाल्याच्या संभी मोठ्या प्रमाणावर उपलब्ध होतील. विद्यार्थ्यांना प्रॅक्टिकल नॉलेज दिल्यामुळे प्रसरकी ज्ञानापेक्षा जास्त उपयोगी पडल असे विचार व्यक्त करॅ. या कार्यक्रमाचे संचालन आणि आभारप्रदर्शन इंग्रजी विभागातील प्रा. मोहित सावे यांनी केले.

विद्यार्थ्यांना रिसर्च कामात उपयोगी अणून पुढे नोकरीच्या संभी प्राप्त होतील तसेच स्किल लेब त्यार किंवा एज्युकेशन दिले तर त्यांना नोकर्या मिळाल्याच्या संभी मोठ्या प्रमाणावर उपलब्ध होतील. विद्यार्थ्यांना प्रॅक्टिकल नॉलेज दिल्यामुळे प्रसरकी ज्ञानापेक्षा जास्त उपयोगी पडल असे विचार व्यक्त करॅ. या कार्यक्रमाचे संचालन आणि आभारप्रदर्शन इंग्रजी विभागातील प्रा. मोहित सावे यांनी केले.

विद्यार्थ्यांना रिसर

बैल पोळा व तान्हा पोळा निमित्त टिपलेले छायाचित्र

पोळ्याच्या दुसऱ्या दिवशीचा दिवस म्हणजे तान्हा पोळा. लहान बालके आपल्या पालकांच्या मदतीने लाकडी बैलांची नयनमनोहर सजावट करून तान्हा पोळ्यात आणतात. हा तान्हा पोळा वार्डीतील मोकळ्या मैदानावर भरविल्या जातो.

तान्हा पोळा कसा सुरु झाला? याविषयी याविषयी जाणून घेण्याची अनेकांना उत्सुकता असेल. तो कसा सुरु झाला? कोणी सुरु केला?

प्राप्त माहितीनुसार तान्हा आणि परिसरातील बालगोपालांना पोळ्याची परंपरा केवळ विद्भर्तव्य वाटले आणि सर्वांना ती रंगवून सोळणारा गोळा दिसून येते. श्रीमंत सजवून घेवून येण्यास सांगितले.

तान्हा पोळा

निश्चीत केलेल्या ठिकाणी व्हावा एवढाच उद्देश दिसतोय. परिसरात साजसजावट केलेले २१६ वर्षांांधी सुरु केलेली ही नंदीबैलघेऊनतिथे सर्व आल्यानंतर प्रथा श्रीमंत राजे रघूजी भोसले यांनी राजे रघूजी महाराज भोसलेंनी सर्व या उद्देशातून केलेली असावी बालगोपालांना खाऊ वाटून सर्वांना की, महाराष्ट्र कृषीप्रधान देश आहे. बक्षिसे दिलीत. तेव्हापासून तान्हा येथील ८० टक्के माता-पिता शोतीत पोळ्याची प्रथा सुरु झाली. हल्हल्हू राबराब राबणारे आहेत. तेव्हा या प्रथेत काहीप्रमाणात बदल होत गेले. लहान लहान मुलांना बैलाचे महत्व यावेळी नंदीबैल सजावट स्पर्धा समजावे. अगदी लहानपणापासूनच आयोजित करून सजावटीच्या या बालकांच्या हादयात बैलाविषयी आधारावर पुरुस्कार दिलेले जात आहे प्रेम, जिज्हाळा, आपूलकी निर्माण. आज स्पर्धेत नंबर यावा अथवा व्हावी. जेणेकरून मोठे झाल्यानंतर बालकांचे मनोरंजन खेळ विरंगळा त्यांना जीवंत बैलांप्रती आस्था, आदर, कृतज्ञता वाटत राहील. सोबतच माता-पित्यांच्या अथक श्रमाची जाणीव राहील. मुळे सदैव आपल्या आईवडिलांच्या मदतीला तत्पर राहील. याशोती व्यवसायात लक्ष घालतील. श्रीमंत राजे रघूजी महाराज भोसले यांचे वारस राजे मुंदोजी भोसले यांच्या सिनीअर भोसला पॅलेस महाल येथील वास्तव्यात आजही ८ फूट उंचव ६ फूट लंबीचा लाकडी बैल सुरोभित आहे. त्याच्या पायात चांदीचा तोडा घातलेला आहे हे उल्लेखनीय.

